

§ 124 Handbok för äldreverksamhet

BIRGITTA LINDÉN:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Kyrkolivsutskottet har i sitt betänkande nummer 14 behandlat motion 2010:1. Jag vill yrka bifall till utskottets hemställan, som innebär ett avslag av motionen. Jag vill kort redovisa bakgrunden till utskottets yrkande.

Motionären vill att Kyrkomötet ska ge Kyrkostyrelsen i uppdrag att utarbeta en handbok för kyrkans äldreverksamhet. Prognosen för medlemsutveckling som gjorts visar på att medlemsminskningen beräknas bli störst bland barn och ungdomar. Följaktligen förskjuts åldersstrukturen och andelen äldre växer. Utskottet menar att det är viktigt att inte betrakta gruppen äldre människor som en homogen grupp. En alltför schablonmässig uppdelning av människor i gamla och unga, pensionärer och yrkesverksamma leder inte till en levande församling. Många äldre vill inte bli föremål för anpassade aktiviteter utan vill vara delaktiga i ett församlingsliv där de är subjekt och inte objekt för verksamhet organiserad av till exempel anställda.

I en kanske något tillspetsad analys av vad begreppet församlingsarbete verkar stå för i dag skriver Per Eckerdal i artikeln *Diakoni i pastoralteologins sammanhang* följande: "Församlingen som subjekt utgörs i praktiken av de anställda och arbetet innebär ett utbud av meningsfull fritidssysselsättning för dem som är intresserade av församlingens utbud. Utbudet sker ofta i ålderssegregerade grupper. Församlingsarbetets form och ledning ger därför i vårt nutida samhälle uttryck för ett budskap som till vissa delar motverkar den kyrkomodell som har diakonirelationen som bärande drag." Han fortsätter: "Splittringen mellan åldersgrupper och mellan människor i full sysselsättning och människor i andra livssituationer förstärks, det vill säga uppbyggnaden av relationer motverkas."

Utskottet är av den uppfattningen att det ligger i sakens natur att varje församling formar sitt diakonala uttryck efter de lokala förutsättningar som finns. På Svenska kyrkans intranät kan församlingar dela med sig av de erfarenheter de har av hur levande församlingsliv kan gestaltas. Utskottet anser inte att det är motiverat att föreslå Kyrkostyrelsen att producera en äldrehandbok.

Därför föreslår utskottet avslag på motion 2010:1. Tack.

LARS-IVAR ERICSON:

Ordförande, kyrkomötesvänner, åhörare här i salen och på webben! Den automatiska påfyllningen av deltagare i gudstjänster och kyrkans vardagsverksamhet har upphört. De orden kommer från en prästkollega. Har han rätt? Jovisst finns det ett antagande att folk ska ha mera tid och intresse för att delta i kyrkliga aktiviteter när de blir pensionärer. Det antagandet stämmer inte längre. Det är inte säkert att man blir mera religiös bara för att man blir äldre. Den tiden är förbi då stora skaror kom till församlingsaftnar, dagledigträffar eller, som det på sina håll kallas, de äldres fest.

Vår tids pensionärer, vår tids äldre, har andra krav för att komma. Reseskildringar och allsång med kantorn i alla åra, men det behövs nya initiativ. Jag läser med intresse i betänkandet om stavgång, målarträffar, matskola och pilgrimsvandringar. Det finns tydligen församlingar som satsar på förnyelse i äldreverksamheten. Jag kan förstå att utskottet i vår datoriserade värld inte vill bifalla förslaget om att ge ut en handbok för äldreverksamheten, men jag välkomnar skrivningarna om möjligheterna att dela erfarenheterna på Svenska kyrkans intranät.

Jag tillhör 40-talisterna och vi är många, även här i salen. Vi har passerat mitten i livet men kommer förhoppningsvis att fortsätta med att ställa de viktiga

Torsdagen den 28 oktober 2010

Anföranden

livsfrågorna. Vi kommer att fortsätta att söka efter bra gemenskaper där vi känner glädje och trygghet. Just detta att nå fram till 40-talets årgångar är en stor utmaning för kyrkan. Vi 40-talister nöjer oss inte med gudstjänster som fortsätter med producent-konsumentmodellen. Vi kräver delaktighet. Vi vill inte bara ha allsång, kaffe och tårta. Jag delar förstås utskottets skrivning om att det är en risk med en alltför schablonmässig uppdelning i gamla och unga, pensionärer och yrkesverksamma. Nej, vi ska ha en allålderskyrka där alla kan känna sig hemma i gudstjänster och vardagsverksamhet. Låt oss någon gång bryta gränserna i församlingshemmet, där syföreningen sitter i ett rum, studiecirkeln i ett annat och barn-timmarna i källarvåningen. Ordna ett allåldersläger. Jag lovar att det blir lyckat.

Jag tackar för motionssvaret och har inga yrkanden.